

Credo nélkül

mindig úgy voltam vele
 hogy a Credo-t csak mondom
 gépiesen a misén
 a többiek után
 mégis tudom szavait
 nem kellett soha
 még diákként sem bemagolnom
 egyszerűen tudtam mert
 sokat kellett mondani

ma már nem tudok
 hibátlanul imádkozni
 kikoptam a templomból
 felejték

felejttem pontról-pontra
 a liturgiát
 a pap szavaira adandó
 tanult válaszokat

Credo nélkül hiszek
 vagy csak állítom hogy –

VASAS Tamás

Gyónatlan évszakok

szégyelltem, hogy nem tudok
 korcsolyázni

nem tudom, miért mentem ki
 mégis aznap este

tíz percet kértem tőled

ennyi pont elég volt, hogy lássalak
 beleolvadni a tarka dzsekikbe,
 én pedig átmászok
 a kerítésen

mintha a semmi lépcsőin
 szaladtam volna, az utca
 kihalt volt, a zene is csak
 lassan távolodott

úgy éreztem akkor, a félhold is
 egy rám görbülő gúnyos vigyor

már megint nem sikerült, súgta

de nincs nagy baj

ügyelj, hogy kezdted a mondataid

„nyáron úgyis itt esszük majd
 a vattacukrot, a főtt tengerit,
 éppen úgy, ahogy mindig,
 ahogy megszoktuk”

most rászolgáltam,
 hogy megtagadj

ennyi

ez csak a dolgok
 gyónható rendje

Psycho-féle

ez a ház a kanyargó villamosok
közé épült. nagyon sok gépről
van szó, és a logisztika sem
sokat változott azóta.
csak az évek sora.

ezért inkább elhaladnak itt,
de meg nem állnak mások.
úgyhogy ritka és örülök,
ha mégis akad legalább,
egy, és pláne egy új
vendégem itthon.

ahogy ma este ez az
üzemorvosi beutaló.
csak simán jött. és ő
évente fog majd,
ezt susogja. de
tőle speciel
kiborulok,
ez van.
igen.

már el is felejtettem
magamról, hogy
őrült. ami
vagyok.
aki vagyok...
már kivagyok!

úgyhogy!

ezt az üzemorvosit az asztalra
tettem és órákig szuggeráltam.
majd fölé hajtottam a lámpákat
és vallattam, de addig, hogy
néhol már füstölni kezdett
egy-egy apró pontja
a borítékon...

és megint hajnalodik.
tekeregnek azok
a villamosok.

és megint senki.